

Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych 29 III 2025

- 1) Jutrznia – z dnia
- 2) Zawiązanie wspólnoty, przedstawienie się według diecezji
- 3) Wprowadzenie w temat DWDD

Obecny Dzień wspólnoty Diakonii Diecezjalnych ma zwrócić uwagę na temat postawy konsumpcyjnej, która jest coraz bardziej dziś rozpowszechniona nie tylko wśród Polaków, ale także w bardzo wielu krajach świata. Znalazła ona swoją wzmiankę w tegorocznym referacie programowym niedawno przeżywanej Kongregacji Odpowiedzialnych, ale przede wszystkim zwracał na nią uwagę ks. F. Blachnicki, wymieniając ją w swoim referacie: *Ruch Światło-Życie jako pedagogia nowego człowieka*, jako jedną z czterech cech charakteryzujących współczesne społeczeństwo. Niewątpliwie dziś znacznie bardziej niż na początku lat osiemdziesiątych dwudziestego wieku, gdy o tym pisał ksiądz Blachnicki, postawa konsumpcyjna dominuje wśród naszych rodaków, co ma wpływ na słabnięcie zarówno religijności: spadają różne wskaźniki praktyk religijnych, jak też maleje skłonność do postaw altruistycznych. Ale ważne, by nie tylko zauważyć problem, który często stoi u podstaw różnych kryzysów duchowych, czy to we wspólnotach czy w życiu osobistym, ale by pokazywać alternatywny styl życia i towarzyszące mu postawy, bez czego trudno o skuteczne przeciwdziałanie temu zjawisku. Oczywiście problem jest bardzo poważny i pochylenie nad nim, tak w trakcie konferencji, jak też w czasie spotkań w grupach, nie wyczerpie tematu, ale chodzi o to, by przynajmniej mocno go zauważyć i skłonić do dalszych refleksji, podejmowanych już poza jednodniowym spotkaniem.

- 4) Konferencja

Treści do przekazania:

- Konsumpcjonizm a postawa posiadania siebie w dawaniu siebie.
Przytoczyć fragmenty referatu ks. F. Blachnickiego: *Ruch Światło-Życie jako pedagogia nowego człowieka* (por. załącznik nr 1);
- Konsumpcjonizm to sprawa przyjętej hierarchii wartości, a nie wielkości posiadanego majątku;

- Duchowe konsekwencje postawy konsumpcyjnej: przyzwyczajeniu do dobrobytu najczęściej towarzyszy słabnięcie sfery duchowej, wzrost postaw roszczeniowych, zanikanie ducha bezinteresownej służby itp.;
- Postawa: posiadać siebie w dawaniu siebie. Co to w praktyce znaczy?
- Cztery priorytety cywilizacji miłości błog. kard. Wyszyńskiego (por. załącznik nr 2);
- „Promowanie osoby i wspólnoty we wszystkich dziedzinach życia” (sformułowanie 9. Drogowskazu nowego człowieka) – rozwinąć!
- Przytoczyć 10 zasad Społecznej Krucjaty Miłości błog. kard. Wyszyńskiego (por. załącznik nr 2).

5) Praca w grupach diecezjalnych

Celem jest przygotowanie wstępnych planów wcielania w życie postawy posiadania siebie w dawaniu siebie.

Pierwszy etap – rozmowa w gronie diecezji.

Pomocnicze pytania:

- jakie przejawy konsumpcjonizmu zauważamy wśród członków naszych grup, kręgów wspólnot przejawy konsumpcjonizmu?
- na co powinniśmy zwrócić uwagę w najbliższym czasie (np. np. najbliższe półrocze), aby wychowywać do postawy posiadania siebie w dawaniu siebie? Np. w tych obszarach: prymat człowieka nad rzeczą, być nad mieć, etyki nad techniką, miłosierdzia nad sprawiedliwością; wartości duchowych nad materialnymi.

Na zakończenie należy wybrać 3-4 najważniejsze myśli, które zostaną przedstawione w drugim etapie pracy.

Drugi etap – dzielenie się najważniejszymi wnioskami na forum DWDD. Przedstawiciel (przedstawiciele) diecezji przedstawia wnioski z pracy grupy. Ważna jest też na tym etapie postawa uważnego słuchania „cudzych” wypowiedzi.

Trzeci etap „synodalny” – wybieramy najważniejsze wnioski, które możemy uznać, że są wspólne dla wszystkich.

6) Namiot spotkania,

teksty: Mk 4, 7. 18-19 lub: Łk 18, 9-14 (Ewangelia z dnia)

- 7) Eucharystia – teksty z dnia
- 8) Spotkania w grupach diakonijnych (krąg filialny i diakonie specjalistyczne)
- 9) Podsumowanie pracy w grupach diakonijnych, ogłoszenia
- 10) Nieszpory

Załączniki do konferencji:

Załącznik nr 1:

Człowiek konsumpcyjny. Człowiek współczesny jawi się, szczególnie w bogatych społeczeństwach Zachodu, jako człowiek konsumpcyjny, jednostronnie nastawiony na konsumpcję dóbr materialnych. O ile ten człowiek jest również człowiekiem produkcyjnym, to jego produkcja stoi głównie w służbie konsumpcji. Wyścig produkcji i konsumpcji wyraża się głównie w sztucznym poszerzaniu skali potrzeb, ciągłym podnoszeniu ich poziomu, co jednak nie może być rozwijane w nieskończoność i dlatego prowadzić musi do nadprodukcji i kryzysu gospodarczego. Ofiarą tego systemu pada człowiek, który przez jednostronne nastawienie na konsumpcję, staje się pasywny, mało aktywny i twórczy. Nie widzi on celu życia w tworzeniu, zdobywaniu wyższych wartości, ale w używaniu dóbr materialnych i zmysłowych. Wrodzona zaś naturze ludzkiej dążność do absolutu prowadzi do wynaturzenia w postaci np. alkoholizmu, narkomanii lub do wynaturzeń w dziedzinie seksualnej. Dzieje się tak dlatego, że pragnienie użycia łączy się z dążeniem do jego potęgowania w nieskończoność. Powstaje typ człowieka, który nawiązując do znanego powiedzenia przypisywanego Sokratesowi, „żyje, aby jeść, a nie je, aby żyć”. Pojęcie życia zamienia się na użycie.

Człowiek posiadający siebie w dawaniu siebie. Formuła „posiadanie siebie w dawaniu siebie” jako formuła wyrażająca sposób istnienia osobowego stanowi dokładną antytezę modelu człowieka konsumpcyjnego. Ta sama formuła została wyrażona w Konstytucji duszpasterskiej o Kościele w świecie współczesnym w art. 24 w stwierdzeniu, że człowiek nie może odnaleźć się w pełni inaczej jak tylko poprzez bezinteresowny dar z siebie samego. W terminologii biblijnej określa się taką postawę słowem agape, które odgrywa także kluczową rolę w pedagogii oazowej. Słowa Chrystusa: Kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je wyrażają tę samą rzeczywistość. Powyższa wizja człowieka, będąca u podstaw pedagogii nowego człowieka, stanowi bardzo

sugestywną, czytelną antytezę rozpowszechnionego modelu człowieka konsumpcyjnego.

Załącznik nr 2:

Cechy „cywilizacji miłości”: prymat człowieka nad rzeczą, być nad mieć, etyki nad techniką, miłosierdzia nad sprawiedliwością; wartości duchowych nad materialnymi;

10 zasad Społecznej Krucjaty Miłości:

- 1. Szanuj każdego człowieka, bo Chrystus w nim żyje. Bądź wrażliwy na drugiego człowieka, twój brata (siostrę).*
- 2. Myśl dobrze o wszystkich – nie myśl źle o nikim. Staraj się nawet w najgorszym znaleźć coś dobrego.*
- 3. Mów zawsze życzliwie o drugich – nie mów źle o bliźnich. Napraw krzywdę wyrządzoną słowem. Nie czyń rozdźwięku między ludźmi. – Ile tu mamy grzechów: plotek, obmowy.*
- 4. Rozmawiaj z każdym językiem miłości. Nie podnoś głosu. Nie przeklinaj. Nie rób przykrości. Nie wyciskaj łez. Uspokajaj i okazuj dobroć.*
- 5. Przebaczaj wszystko wszystkim. Nie chowaj w sercu urazy. Zawsze pierwszy wyciągnij rękę do zgody.*
- 6. Działaj zawsze na korzyść bliźniego. Czyń dobrze każdemu, jakbyś pragnął, aby tobie tak czyniono. Nie myśl o tym, co tobie jest kto winien, ale co Ty jesteś winien innym.*
- 7. Czynnie współczuj w cierpieniu. Chętnie spiesz z pociechą, radą, pomocą, sercem.*
- 8. Pracuj rzetelnie, bo z owoców twojej pracy korzystają inni, jak Ty korzystasz z pracy drugich.*
- 9. Włącz się w społeczną pomoc bliźnim. Otwórz się ku ubogim i chorym. Używaj ze swego. Staraj się dostrzec potrzebujących wokół siebie.*
- 10. Módl się za wszystkich, nawet za nieprzyjaciół.*